

КІЇВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ

01196, м. Київ - 196, пл. Лесі Українки, 1, тел. 296-87-48

27.04.05 № 286/01-16
на № _____ від _____

Редакції
“Національної газети”

**Про проведення
археологічних робіт**

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 22.03.2005 №11351/1/1-05 року щодо листа від 11.03.05 №20/1 про проведення археологічних робіт на території Межигірського монастиря інформуємо.

Управління культури Київської обласної державної адміністрації уважно розглянуло статті “Національної газети”, де описана історія Межигір’я. В адміністративних межах Новопетрівської сільської ради Вишгородського району розташована територія Будинку відпочинку „Пуща Водиця” – урочище Межигір’я, що перебуває на балансі Кабінету Міністрів України, загальною площею 136,88 га. Державний комітет України по земельних ресурсах повідомляє, що зазначені землі знаходяться у користуванні Київської лісової науково-дослідної станції, державного підприємства „Будинок відпочинку „Пуща – Водиця” та Благодійного фонду „Відродження України”.

Дана територія є унікальною пам’яткою археології – на ній, зокрема, розташовуються залишки споруд Межигірського монастиря. У 1786 році, під час проведення секуляризації церковних земель, монастир було закрито. У 1798 році на місці монастиря відкрито відому Межигірську фаянсову фабрику.

З середини XIX століття посилюється інтерес до історії Межигір’я. Про нього пишуть видатні вчені, двічі (1843 та 1846 роки) Межигір’я відвідує Тарас Григорович Шевченко.

За інформацією писемних та архівних джерел кінця XIX – початку ХХ століття, а також за результатами обстеження означеної території у 1990-1992 роках урядовою комісією під керівництвом М.А. Орлик, тут було зафіксовано наявність історичного культурного шару часів Київської Русі та пізнього середньовіччя (козацької доби), відомі знахідки прикрас II–III ст. н.е., рештки стін і фундаментів кам’яних капітальних споруд ХVII – XIX століть, монастирський цвинтар тощо.

На жаль, з 1935 року Межигір’я набуло статусу території з обмеженим доступом для дослідників через розміщення в її межах комплексу дач для українського уряду.

Враховуючи викладене, пропонуємо: провести комплексні археологічні дослідження за участю фахівців Інституту археології НАН України, визначити межі охоронних зон особливо цінних об'єктів, а також режими використання земель. Після завершення цих робіт - повернутися до розгляду питання передачі території Межигірського монастиря Українській православній Церкві Київського патріархату.

Начальник управління

Шлапак В.П.

